

ABONAMENTUL

Pe 1 an . . . 12 lei

Un număr nou 10 bani
" " vechi 40 "

CENTRUL DOBROGEI

ANUNCIURI

Se primesc direct la
administrația ziarului și
în condițiile cele mai
avantajoase.

Apare săptămânal în Babadag.

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET

Redacția și Administrația Str. Carol.

Continuăm cu publicarea notițelor pri-
vitoare la dr. Petru Alexandroff.Ținem să mulțumim în public persoanei
care ne a procurat după atâta muncă și
neobosită vigilență aceste note, pentru că
istoria ce se desvâluie acum asupra acti-
vității acestui doctor Rus, este istoria
unei sisteme întregi de operațiuni ce de
20 ani se practică la Gurile Dunării, și
voim ca țara cel puțin acum să o cu-
noască.Doctorul Petru Alexandroff-Afanasioff
pentru noi nu este de cât prototipul ace-
stei sisteme plină de mistere și de sur-
prise, și persoana lui puțin ne interesează.
Eram deciziși chiar ca individul, ca per-
sonă, să 'l aruncăm în față disprețul tă-
cerei, însă fiind-că el ține și acum ca
în tot-d'a-una să 'și facă reclamă pozând
în victimă a prefectului Nețescu, apoi
să 'l facem noi reclamă, cunoscând des-
pre el mai mult de cât își putea închipui,
de și se ascunde atât de bine.

UN NOU APOSTOL

II.

Da, s'a vădut din articolul pre-
cedent că d-l Petre S. Alexandroff-
Afanasioff și Ivanoff, e un a-
postol cu două fețe, dând fără de
argint vindecarea bolnavilor și a-
vând arginți.Da, un pseudo-doctor care ține
să 'și răspândească bine-facerile nu-
mai în județul Tulcea, și nu în
țară, și nici cel puțin în vecinul
și dobrogeanul județ Constanța;
numai în județul Tulcea care e mai
depărtat de trupul și inima țerei,
și dacă se poate numai pe lângă
Dunăre, adică pe lângă hotarul
regatului. Da, un sfânt care duce
o viață destrăbălată din toate punc-
tele de vedere, un protector al
prinsului și condamnatului tâlhar
Miska Teodorov.Da, un prigoniț al Rusiei, un
nihilist probabil, care însă petrece
nopti în vapore rusești câte acos-
tăză la Tulcea. Da, un socialist,
care lucră la desbinarea socia-
lismului, asmutând în contra lui
Gherea care ar fi reprezentantul
socialismului judaic.Da, acesta este poreclitul doctor
Rus, altă-dată pur și simplu: Petru
Alexandroff-Afanasioff, iar altă-dată
Ivanoff; acesta este noul apostol
ce se pregătește calendarului vii-
torului.

Să urmăim cu autopsia:

Cine este el? am vădut până la
un ore-care punct și vom mai vedea
încă; întrebarea însă ce 'și va fi
punând cititorul nostru trebuie să
fie: Ce a fost el? și de unde
vine?Ce a fost? Nihilist n'a fost în
Rusia, de unde ne vine, și nici în
România n'a fost nihilist, adică în
Tulcea, dar în București s'a dat
de la început (din 1880) și până
astă-zi ca nihilist, și există în Bu-
curești multă lume bună, care se
uită în gura lui și 'l privește ca pe
un martir al libertății. Dîlnic este
întrebat în Tulcea dacă este sau
nu nihilist, iar el răspunde scurt:
nu; în București însă ține: da;
și plânge și descrie „ororurile din
Siberia.” Prin urmare a dreptate
socialiștii să 'l prezinte ca pe o
ființă dublă.Un lucru pozitiv este: nu a fost
în Siberia nici-o-dată de și pove-
tește și în Tulcea și în București
cât a suferit până a scăpat și cât
chin a îndurat cât a fugit 9 sau
10 mii de kilometri pe jos, ur-
mărit de glonțul cazacului. Inchis
însă a fost și anume la peniten-
ciarul din Harcov și apoi în cel
din Moscova. Pentru ce? La acesta
nu știe să răspundă nici amicul
său tâlharul Mișka Teodorov, că-
ruia pseudo-doctorul 'l-a povestit
tota viața sa, pe când trăia în in-
sula Dranova, ca pescar iar nu ca
doctor.Tâlharul Mișka Teodorov nu este
un om ordinar, el vorbește rusa,
româna, germana și franceza. Între
anii 1875 și 1885 era om cu ceva
avere și făcea întinsă pescărie în
insula Dranova, lângă lacul cu a-
celaș nume, și avea coliba pe grin-
dul numit astă-zi Cerneț-Florea.
Aci direct veni din închisorile ru-
sești, doctorele cel fără de arginți
în anul 1878, deci nu la 11 Aprilie
1877. Lucru curios însă... de și
fugit din închisore, de și urmărit
mortal de cazaci, pseudo-doctorul
a avut tot timpul trebuincios ca
să 'și procure o scrisore de reco-
mendație către Mișka Teodorov,
o scrisore din partea unui ore-care
Arcadasky. Dar cine este acest
protector al doctorele fără de ar-
ginți? Arkadasky între anii 1865
și 1866 era profesor la școala rusă
din Tulcea. În urma războiului
ruso-româno-turc devine șef de des-
părțire în Ministerul de Interne
din Sofia, apoi prefect de Varna,
apoi prefect de Șumla și este unul
din cei amestecați până peste cap
în vestita afacere Batemberg. Iată
de la cine fugitul și persecutatul
pseudo-doctor capătă scrisori de
recomandație când eșind din in-
chisorile din Rusia vine și calcă
pe ospitalierul pământ al Ro-
mâniei.Am putea arăta foarte multe des-
pre Arkadasky, primul protector al
doctorele fără de arginți, de o camdată însă spunem numai atât: că
Arkadasky este cumnat cu sim-
paticul tâlhar Mișka Teodorov, iar
din cele ce vom urma se vor în-
țelega multe din cele ce nu voim
încă a spune. Va veni timpul
pentru toate și atunci admiratorii
doctorele Rus se vor rușina că
a fost 18 ani înșelați.Între cei-alți pescari ai lui Mișka
Teodorov, onorabilul domn Petru
Alexandroff-Afanasioff, căruia nici
nu 'l trecea prin cap să se facă
medic, a stat ascuns până în anul
1880. De ce două ani ascuns în
insula Dranova, când se găsea
pe un pământ liber și ospitalier?
Fiind-că, de când e lumea, omul cu
două fețe este omul surpriselor. În
scurt timp el a ajuns, grație și re-
comandației de la Arkadasky, un
tel de conducător, printre pescarii
onorabilului Mișka Teodorov, iar
pe la finele anului 1879, de odată
'l veni în minte să se facă medic.
Mișka Teodorov, cumpăra chinină
cu chilogramul de la farmacistul
Lichtenstein din Tulcea, iar d-l
Petru Alexandroff Afanasioff, im-
părțea cu pumnul la chinină tu-
tutor locuitorilor ruși și lipoveni
din bălți, și așa d-sa deveni doc-
torul Petru. Ca prin minune rușii
și lipovenii din Sarichiof, din Ju-
rilofca, din Slava Rusescă și chiar
din Tulcea, cari și astă-zi stau
sub ascultarea lui, începură a alerga
la tămăduitorul fără de arginți din
Dranova, de la care luați sfaturi
de a nu asculta legile țerei mai
mult de cât recepte. Atunci d-l
Petru Alexandroff Afanasioff se cre-
dă medic și concepu ideea de a se
stabilii în orașul Tulcea, oraș în
care autoritățile românești au fost
tot-d'a-una lipsite și de auz și de
vedere. Sperăm că putem să ne
dispensăm de a mai arăta citito-
rilor noștri și alte cauze pentru
cari doctorul rus 'și-a ales ca re-
ședință orașul Tulcea, unii însă ar
putea să ne întrebe: de ce era
nevoie să se facă numai de cât
medic și nu altă-ceva? Pentru că
în casa unui medic intră orî și
cine sub pretextul de a 'l consulta,
și dacă administrația ar avea ore-
care indoești despre ore-care fețe
suspecte, care vizitează pe medic,
acesta, când ar fi întrebat, poate
răspunde cu succes: „o-dată ce sunt
medic primesc pe orî și care bol-
nav.” Așa să și explică faptul că
Mișka Teodorov, care spârgea în
Tulcea de 5 ani și care dîlnic era
în casa pseudo-doctorele, nu a
lăsat nici o bănuială asupra apos-
tolului, cu toate că Mișka a fost
prins în fine, și condamnat.

Să ne închipuim că doctorul

rus ar fi fost zugravul rus
sau cismarul rus, nu 'l așa cădut
sub bănuiala de găzduire de fur? Un
om care trebuia să fie mai tîrziu
o ființă dublă, trebuia să 'și alegă
bine meseria, și protejatului lui
Arkadasky nu i-au lipsit consilierii
în această privință încă de când
se găsea pescărind în Dranova,
unde se mai găsea și alte ființe
duble despre cari se va vorbi la
timp.Legăturile sufletesti ce a făcut
pescarul-doctor cu pescarii ruși și
lipovenii din Dranova, dintre cari
unii au ajuns pescari cu averi, i-au
folosit apostolului și mai tîrziu,
căci administrația regiilor bălților
Statului vede și astă-zi că greută-
țile câte i-se fac, vin toate din
partea amicilor vechi și amicilor
noi ai fostului pescar Petru Ale-
xandroff Afanasioff, altă-dată Ivanov
sau Ivanoff.

Mai avem.

CRONICA

De unde sare lepurile?

Vedeți, la întrebarea asta numai postul nos-
tru indigen Lache, ar putea să răspundă. Noi
credeam că prin Dobrogea

„de somnul cel vecinic”

„Musa acum dormea”, când colo ce
să veți, muzic Lache, Sacha, nu știți cum 'l o
și chemând, căci scrie cam ieroglific, este tor-
turat după cum înțeleg eu de o dihanie cu
coșia udă de rouă, care i s'arată postului nu-
mai dimineața pe furie, — noaptea 'l e friică să n'o
vadă — și după ce 'l îmbată bine pe Lache cu
furorile el intră 'n frunzari.

Dar să dăm cuvîntul postului să se exprime el:

I

Raza soarelui s'arută
Dimineața pe furie
Copilița ce se arută
La resărit în luminie.

II

Bona udă a ei coșia
Când se plimbă printre flori
Elena a mea fetiță
Ce te îmbată de furori (cred și eu)

III

Mai tîrziu întregul s'ore
Străbatînd printre frunzari
Surprinde astă fată-mare
Urmasiță de fete mari.

Lache.

Fata mare, teji mari, bună noșoală. Dar
vorba e cum o urmărești? Căci, cu lotos, orî
cu trancala în Blandu? Aici Lache ține și tă-
cerea asta el 'l o explică. Dreau de fetiță 'l
a îmbătat trup pe post cu furorile ei, și tur-
lac cum era bota Lache n'a mai băgat de seamă
cum o urmărești, mai ales că nenorocirea se
întîmplă tocmai mai tîrziu, când „între-
gul s'ore” străbate „printre frunzari” atîc
atunci când 'l vine bășivul orbui gălător.Așa dar avem dreptate marile bari de la
Purcel să exclame în indignarea lui nebună:
Lachese... Lachese... Lachese... Lache.
Te a fost... aghiuș, Lache.

NORȚO.

Dascăul Popescu

Printr'o scrisoare lucrată numai în punct și virgulă, și publicată în ziarul „Vocea Dobrogei”, dascăul Popescu de la Enisala, să prezintă ca victimă a unor inchipuite persecuțiuni din partea administrațiunii comunale, a șeful de ocol Nestor, precum și a ziarului nostru. Și după ce onorabilul dascău se scandalizează că l'am arătat opiniunii publice așa cum este: bețiv și scandalagiu ne mai și anunță, că ne va pofti înaintea Curții de Apel, spre a ne turna — așa-i poartă inima 'mnealul — la dubă, pentru că ne-am permis să-l necinstim cel 19 ani de muncă rodnică și viață onestă (?)

În fața acestei elocințe apărări, „Centrul Dobrogei”, cu arma în mână la postul său de onoare, răspunde:

Bine onorabile — dacă nu 'ți este cu supărare — răspunde-ne următoarelor puncte, și de vei egi cu față curată, declarăm că ne băcăm „pă trei ani arnăuți la mneata”:

Ești sau nu acel Vasile Popescu, care în anul mântuirii 1893, ai fost eliberat din pușcăriu de la Tulcea, unde împreună cu Hristache Țiganu ași avut o lună de sindrofie cu hârdaul, d-ta deținut pentru tentativa de omor, iar fostul d-tale tovarăș de gherilă pentru că căduse din greșă în spinarea unui cal, caruia Hristache 'i da calcăe să stea și el tot mai tare fugea?

Ești sau nu acel Vasile Popescu, care veșnic să lmbată și injură lumea inofensivă prin Babadag și Enisala?

D-ta ești acela, care la beție scoți revolverul și tragi în dreapta și în stânga, de fuge lumea ca de un scapat de la Mărcuța?

Dacă da, atunci „Ce mai chichirez gâlcéva, cadă nema puterintă”. Nu-i mai bine, să-ți aduci aminte de proverbul bătrinesc „De tăceai, filosof rămâneai” dacă însă nu ești d-ta acela, atunci bine-voește a ne chema la Curtea de Apel, și să-ți arătăm noi cât de onest ai muncit 19 ani (adica pardon numai 18 ani și 11 luni, căci o lună și câte va dițe se scad din socotéla, de ore ce le-ai petrecut la gherilă cu Hristache) de învățator titular, de mahaurie, de pușcarie și alte intorsături de matricolă scolară.

Punct și Virgulă.

STREINII ÎN DOBROGEA

Din cauza aglomerațiunii de materie n'am putut continua în numărul de față al acestui ziar promisiul studiu asupra condițiunii juridice a străinilor în Dobrogea. Cestiunea acésta este destul de interesantă și cere o atențiune mai mare și spațiu mai mult.

La timp vom răspunde și la obiecțiunile ce se ridică în materie de drept public și internațional în asemenea privințe. De pe acum însă putem spune că legea de organizare a Dobrogei dă dreptul numai autorităților administrative și polițienești superioare, dar și chiar celui din urmă primar de sat, de a lua de guler pe străinul care a început să devină o braziac și supărător și să 'l arunce afară din comună.

Tot legea de organizare a Dobrogei a luat-o și Austria pentru a o aplica în noulle sale provincii Bosnia și Herțegovina, și încă mult mai târziu. Dar pe când cele două provincii austriace sunt astăzi un model de liniște, de supunere și de administrație, la noi Dobrogea e un fel de bulevard al tuturor declasațiilor și lepădăturilor popoarelor vecine; pentru ce? Pentru că în Austria s'a aplicat legea în ce privește pe străini, iar la noi nu s'a aplicat. Și dobrogenii de baștină sunt cei d'intâi cari văd neajunsurile ce le cauză străinii veniți peste ei, chiar dacă sunt de acciași naționalitate și vorbesc aciași limbă, și noi vom lua apărarea lor în contra acestor venetici.

Galița.

TRIBUNA LITERARĂ

ORIENTALE

HATIDJE

I.

În pulbere de aur se 'necă orizontul
Sub cer de-amurg se 'ntinde în valuri
(Heslepontul...
Se mișcă plutitoare corăbii în zare
De-asupra căror albe trec păseri călătore,
Pe când pe valuri mute o barcă legănată
Pe Hatidje 'm-i-o duce spre-o insulă 'noptată.
C'un văl de pânză albă pe-obraz e-acoperită:
Abia zărești în umbră lumina strălucită
A ochilor ei negri, perduți în reveria
Amorului ei candid...

A noptii feerie

Eterică de stele 'l-aprinde 'n suflet dorul
Îmbrățișării calde ce 'l-o păstrează' amorul.

Ea mândră favorita Sultanului Murat
În piept nutri cu spaimă amorul vinovat
Ce 'l poartă pentru Selim stăpân peste Egipt...

În câte nopți 'ți plânse iubirea ei la lună,
Zădarnică iubire visată de-o nebună!
N'ar fi creșut vre-o dată ca patima cerască
În sufletul ei tânăr atât de mult să crească,
În cât s'o 'ndemne-o-dată să fugă din Harem
Să uite pe Sultanul de care zeii se tem!
Un semn purtat în aer pe valuri din Bosfor
A fost de-ajuns s'o prindă în tremurul de-amor:
Selim trecuse sêra cântând din mandolină
O melodie dulce, suspinătoare, lină...
De-atunci iubirea totă din largul Univers
Crease 'n a lor suflet un singur gând, un vers!

În insula 'noptată Selim așteptă-acum
Pe aceea care vine pe-al valurilor drum...

Se 'ndreptă... 'N barcă sub pânzele întinse
Ea singură-l cu sclavul pe valurile ninse
De lună... trist și dornic spre sclavu-l glas
(ndreptă:
— Ardun, grăbește, mână, Selim eolo m'asteptă!
— O, da stăpână mândră, te duc ușor ca gândul;
Privește'n luciul apei lopoți lovind de-a rîndul.
Veți insula e colo, s'apropie în zare,
De-asupra ei s'arată luceafărul pe mare.
Stăpânul din Egipt te-asteptă trist și dornic
E demn și mândru Selim de-amorul tui

statornic...

II.

Abia plecă Hatidje și 'n urmă-afă Sultanul:
Un răenat fu porunca-l și glasul, uraganul!
— „Să 'm prindă vinovatul, în sulii să
(m-l poarte
Din mîi de părți de-odată să 'i vie sfința mörte!
O barcă în covore de persii învaltește,
Spre insulă pe Bosfor cu patru sclavi pornește.
Lucerul pe boltă lucește ca diamantul...
Dar ochii lui de fulger s'ariră pe amantii:
La patru sclavi de-odată strigă turbat să mâne
„Căt ai clipi din gene 'i vom sosi, stăpâne!”
Nerăbdător, s'libatic, agită în mâna dreaptă
O carabinieri, care ai morții semn așteptă.

De însu'ă Hatidje e apröpe; Selim vede:
Nebun de bucurie vederii abia crede!
El sare 'n barcă fulger și-o prinde 'n braț
Sultanu-acum ocheste...

ușor...

Trei glönte 'n aer sböră:
Cu toți oad în barcă trăsniți pe veți de mörte.

Iar valuri luminoase în noptă 'l duc departe...

N. Nihăescu-Nigra.

DIN TULCEA

(Correspondența specială a ziarului „Centrul Dobrogei”)

Cu tôte că noi suntem obișnuiți a nu da nici o atenție pamfletelor cari nu mai au nimic de pierdut în ziaristica română, totuși ea să nu indispuem pe corespondentul nostru special din orașul Tulcea, facem sacrificiul de a publica următoarele rinduri:

Ziarul socialist „Lumea Nouă” reproduce după un ziar din Iași un articol, care ridică în sferile cele mai înalte pe așa dișul doctor fără de arginți, Petru Alexandrof, batjocorind în mod grosolan pe d-nul Ion Nenițescu, prefectul județului Tulcea.

Înainte de tôte ținem a spune, că noi cunöștem persoana, care a scris acel articol și care se ascunde sub numele de: „Un moldovan”. Acel moldovan mai bine ar face să se ocupe, acum cât e tiner, mai mult cu calculul deferențial și cu valoarea lui II, spre a-și putea obține titlul de profesor, de cât să aducă osanale unui fost pescar și amic intim al tâlharului Mișca Teodorof, actualmente de profesiune doctor, și batjocorind pe d-nul Ion Nenițescu a cărui activitate națională este cunoscută de tötă suflarea românească.

Ne facem foarte a răspunde acestui nenorocit moldovan și dușman al nemulului nostru românesc, care s'a făcut apărătorul ex-officiu al acestei lipitoare streine.

Moldovanul de la început o croește cu minciunile. Spune că nenorocitul său doctor ar fi prin Dobrogea cam de 26 ani. Mai nerușinată minciună ca acésta nu se pöte. Apoi crede numitul moldovan, că pöte înșela pe cine-va? Și un copil știe, că acest adorator a lui Bacus, diș doctor, se află în Dobrogea numai de la anul 1879, de la reluarea Dobrogei, când a fost găsit de către tâlharul Mișca Teodorof în insula Dranova, unde se acinase cu ce anume scopuri nu se știe; — deci nu se află de 26 ani în Dobrogea și nici n'a fost raia otomană cum are obrăznicia de a susține numitul doctor.

Mai departe anonimul spune că acest doctor este alinătorul suferințelor și amicul întregii populațiuni Dobroge. Nimic mai neadecvat de cât acésta. Ștint e de tötă lumea din Dobrogea, că amicii acestui parazit strein nu sunt de cât câți-va sugători de tôte nuanțele: ruși, bulgari, lipoveni etc., nici un român de bun simț.

Anonimul nu se oprește aci el mai spune, că acest al 2-lea Kneip al Dobrogei a fost intim amic cu C. A. Roseti și că toți ömenii mari ai țerei nörse îl consultă în afacerile Dobrogei. De unde; până unde marele Roseti prietin cu amicul tâlharului Mișca Teodorof. Măine poimăine anonimul când va scöte a doua ediție a acestei reclame va spune, că acest fanaron a fost amic și chiar rudă cu toți ömenii noștri mari și că nimic nu se pöte tace la noi în țară până când nu va consulta pe oracolul de la Delfi intrupat în persoana acestui muscăloiu infect.

Mai bine o nemerea anonimul dacă spunea că amicii votcarului din Dobrogea sunt: un nebun cu ochelari, o leșinătură nenorocită din Isaccoa, tâlharul Mișca Teodorof, un, un... etc., de talia acestora.

Dacă acest martir este urmărit de către autoritățile rusești și că s'a pus preț pe capul acestui nenorocit, pentru-ce nu se depărtăză dimprejurul prigonitorului, din préjma graniței rusești? Dacă ar fi voit autoritățile și spionii rusești ar fi pus mâna de mult pe acest pretins persecutat. De aci pöte înțelege ori și cine, că acest motan rusesc urmărește scopuri infame. Alt-fel ce nevoe ar avea să facă stăta dragoste cu sila? Ce interes ar avea să ne facă nouă românilor atăta bine, indemnând pe bulgari, ruși, lipoveni etc. să se supună legilor țerei? Când cunoscut este că pe unde a călcat piciorul acestui pahonț populațiunea Dobrogei și în special bulgarii și rușii, au dat probe de neșupunere.

Pentru ce la început bulgarii din Dobrogea și în special cei din Tulcea și

Babadag erau liniștiți și supui? Pentru că acésta lichea și alți mulți de töpa lui nu se simțeau destul de tari și nu îndrăneau a face propagandă fățioasă.

În Dobrogea sunt bulgari nu numai în plasa Babadag și Tulcea. Bulgari avem și de-alungul graniței bulgărești; bulgari avem la Constanța și de ce acésta nu se agită? De ce tôte agitațiunile pornesc din Tulcea și Babadag? Pentru că aci este raionul așa dișului doctor Petru și pentru că aci primește el ajutöre și le întrebunțéază cu succes în contra țerei care l'a primit și care l'a scöpat, cum diçe el de autocratismul rusesc.

Și dacă ar avea atătea sentimente românești, ce atăta reclamă?

Lumea l'ar cunöște după tapte și fără aceste osanale. Dar mi se pare, că negustorii când nu fac vinđare întrebunțéază fel de fel de reclame dör va atrage mușterii. Tot așa face și acest pretins filo-român în speranța că va mai putea face pe cine-va să credă în ademenirile sale rusești, dar se înșelă căci lumea îl cunöște prea bine.

Vom mai răspunde și altor reclame, promițend pahonțului rusesc a 'i aduce și alte surprize pe viitor.

Tache.

PLECAREA M. S. REGEIUI

La Petersburg

Marți 14 Iulie la orele 6.50 dim., s'a coborât în gara Sinaia, M. S. Regele și A. S. R. Principele Moștenitor al României.

În sala de recepțiune așteptău: D. Dim. A. Sturdza, președintele consiliului, ministru al afacerilor streine; și toți miniștrii noștri, precum și tot corpul diplomatic din București, autoritățile mai înalte și persoanele distinse aflate în Sinaia.

După ce au bine-voit a se întreține vre-o öcece minute cu membrii corpului diplomatic și persoanele de față, M. S. Regele și A. S. Regală Principele Ferdinand s'au suit în trenul regal în care au mai luat loc: D. prim-ministru Dim. A. Sturdza cu secretarul său, d. Eug. E. Stătescu; d. General Vlădescu șeful statului-major regal; d. General dr. Theodory, medicul M. S. Regelui; cum și d-nii aghiotanți colonel Mano, lt.-colonel Georgescu și maiori Gračovski și Aureliu Demetrescu, cari vor însoți pe M. S. Regele și pe A. S. R. Principele Ferdinand la Petersburg.

Trenul regal, compus din 7 vagoane, condus de d. sub-director Miclescu, a pornit la orele 7.05, în mijlocul călduröselor aclamațiunii ale persönelor prezinte.

Tot cu trenul regal au plecat din Sinaia d-nii miniștrii Pherekyde și Brătianu. Acești doi miniștrii s'au dat însă jos la Ploesti pentru a se reînțörce în Capitală.

Trenul regal s'a oprit la Ploesti numai 5 minute apoi și-a continuat drumul spre Burdujeni-Varșovia.

La granița Rusiei, M. S. Regele și A. S. R. Prințul moștenitor au fost întâmpinați de către d. de Fonton, ministrul Rusiei la București, de d. Rosetti-Solescu, ministrul nostru la Petersburg, și au fost salutați în numele Impăratului Nicolae al II-lea de către vice-amiralul Arsenief, care a luat parte în răboiul din 1877—78, de colonelul Nepocoleincki, aghiotanți ai Impăratului, cari vor fi atașați pe lângă Regele, și de locotenentul-general, prinț Dolgorucof și locotenentul din garda imperială prinț Orloff, cari vor fi atașați pe lângă Principele moștenitor.

DIN STREINATATE

Procesul Zola

După cum am anunțat la timp procesul marelui scriitor francez Zola, s'a înfățișat la 6 Iulie, înaintea curții din Versailles. Advocatul său depunând concluziuni spre a declara neacceptabilă urmărirea membrilor consiliului de război, Curtea respinge aceste concluziuni și declară că apelul la casație contra respingerii incidentului nu este suspensiv. Atunci d-nul Zola, Perrenx precum și advocații se retrag declarând că nu se vor prezenta la judecată.

Curtea condamnă în lipsă pe Zola și Perrenx, girantul responsabil al ziarului „Aurore” la un an închisoare, 3000 lei amendă în mod solidar și la cheltuieli cu titlu de daune interese către partea civilă.

Zola a și părăsit deja Parisul și se crede că se va fi refugiat la Geneva.

Afacerea Dreyfus

Maiorul Esterhazy fiind arestat, și la domiciliul amantei sale găsiindu-se hârtii compromițătoare cu privire la actele de trădare, într-o presă obiectivă recunoște, că în afacerea Dreyfus, evenimentele ce se petrec acum constituie ultimul act al acestor interminabile afaceri. Dacă se va dovedi că actele lui Esterhazy ce stau în legătură cu afacerea Dreyfus, sunt false, atunci revisuirea procesului acestuia se impune ca o adevărată satisfacție pentru prizonierul din insula Dracului.

De alt-fel Zola înainte de a părăsi Franța a adresat o scrisoare lui Brisson premierul francez, prin care a declarat categoric, că el e convins, că nici un cabinet nu va dormi pe flori, până nu se va face revisuirea procesului Dreyfus.

Războiul Spano-American

În urma distrugerii flotei spaniole de sub comanda neîntrecutului strategian marin, „Cervera”, provincia Santiagó-de-Cuba a căzut în mâinile americanilor; iar Mac Kinley a semnat regulamentul pentru administrarea ei.

Insurgenții Cubanii au ales pe d-nul Castillo ca guvernator, dar se crede că Americanii au de gând să constituie un consiliu popular, ales din toți locuitorii insulei.

Cea-altă escadră spaniolă de sub comanda lui „Camara”, care plecase în apărarea Filipinelor a fost rechemată în Spania, căci se crede că războiul se consideră ca sfârșit.

Unele cabinete europene ar fi intervenit pentru încheierea păcii.

Dacă America a pierdut în acest război foarte mulți oameni și o sumă enormă de bani, Spania a pierdut totul; oameni, aproape întreaga flotă, și o sumă de bani despre care ne putem face o idee exactă când ne gândim că numai escadră lui Cervera reprezintă o valoare de peste o sută milioane de lei.

NUVELA

DIN COPILARIE

(urmare)

V'am lăsat, iubii cititori, cu amintirile mele din copilărie tocmai când venise tata să-și vadă odorul, după ce mă dăduse cona Marghiola afară de la gazdă și mă instalasem provisoriu la vâtafu Tôder. Ați să pășim mai departe; cîntăci urechile și ascultați copilăria mea plină de năzdrăvăniș — haide găsiți-vă:

Și după cum v'am spus, a venit tata într-un suflet după mine și a tras de-a

dreptul la vâtafu Tôder. Eă, se nemerise, să nu fiu atunci acasă, dar nici la școală nu mă dusesem, cu toate că școala era în toiu ei, în Iunie când se fac repetiții pentru examen. Ca nealtă-dată se întâmplase tocmai în ziua aceea, să mă scol cu noaptea în cap și s'o iașu pe mânecate încă la undit.

Satul Tulucești cam de cece kilometri de parte de Galați e aşezat pe malul Brateșului. În partea de sus a satului despre Tatarca este un loc pe malul Brateșului, unde apa se face de odată adâncă chiar de la mal. Acelui loc omenii îi dic „Bulboca”. Acolo prindeam noi pește țigănesc sau „goghiș” cum se dice în partea locului; și tot în „Bulboca” ne scaldam noi vara cât și-i dîiulica de mare. De undit, undiam noi, nu undiam; dar de scaldat știu, că ne bălăciam ca rațele până sera. Și nici pe asta n'o făceam ca alți copii cumini! — că cine ciorile să fi perdut mintea ca s'o găsim noi — ci tot alte bazeconii ne plesnea prin cap. Cum ajungeam la gâră, ne desbrăcam cu toții în picioile goale, și după ce udam bine malul, care era puțin cam inclinat și prelung, ne repețiam de departe și ne dam drumul așa cam pe vine, de ne duceam de-a hărtișul pe lutul malului până jos; ne făcea o mare plăcere hărtișul și mai eu semă plescăitul pămîntului îmuiat de apă. Asta se chema „de-a sâniuța în apă”. Nu știu cui i-a venit în minte, de a luat odată niște așchiuțe de lemn și le-a lăptit cu virfu în sus, pe unde era să ne jucăm de-a sâniuța în apă, căci când ne-am aruncat vr'o cățu-va bășii de-odată, numa-n chiu și va! va! am ajuns până jos — ne intrase așchiuțele prin piele și ne sgăriase de sus până jos. Să fi aușit plânsete și schelălălel de durere, aman suflote, băgasem în răcări chiar și pe cei ce nu făcuse șotia și cari se tăvălesă pe jos de ris.

O băgase pe mânecă, bășii noștri, căci numai de cât au făcut ei un consult medical, în urma căruia au strîns câte-va găteje uscate de au aprins un foc, și după ce s'a mai potolit, a luat cenușă și ne-a uns rănile, ca să nu mai curgă sângele. Ș'acuma când mi-aduc aminte, rid de pansamentului ce ni s'a făcut atunci.

Totă ziua aceea am petrecut-o cu scaldatul, cu unditul și cu pansamentului; tocmai sera mi-am adus aminte să plec acasă. Când am ajuns acasă la vâtafu Tôder, hop, da! cu ochii de tata, care mă căutase în toate părțile și acuma mă aștepta cu nerăbdare. De și 'mi plăcea să-l ved, căci îl mai ciupiam de câte ceva gologănași, în ziua aceea nu știu cum, că nu-mi prea venea la socotă să-l es înainte; chiteam eu că trebuie să mă ia din scurt, pe unde am hoinărit totă ziua, și n'aș fi avut poștă să-i istorisesc pînă la pansamentului. Dar mi-am luat inima în dinți și m'am dus să-i sărut mîna, știu așa cam smerit și cu ceva lacrimi în ochi. Bietu tata m'a luat la morală: „Mă Alexandre, dragu tatei, nu și-am spus de mi de ori, nu odată, fi cuminte măi băete; nu te lua cu rău, nu umbra ca un desmăjat totă ziua fără rost; du-te regulat la școală și lavașă, să am și eu parte de tine, că numai un băiat am, numai pe tine te am.”

Eă însă clipeam din ochi ca un motan și așteptam să-și isprăvescă tata morala mai curînd, ca să iașu pe murguța de la trăsura și să-i trag o fugăreă, să se ducă vestea. Și în adevăr cum a isprăvit bătrănu cetania și a plecat să-mi caute altă gazdă, eu nici una nici două, desleg calul de la trăsura și cum mă arunc pe el îi ard de vr'o câte-va ori cu o nuia de alun în căt murguța noastră o turete săracu la fuga mare; dar când încep a mă sălta pe spinarea lui, mă lovesc la pansamentului abia făcut și odată trecîndu-mă

sudorilor de durere amețesc, îmi perd cum-pătul și cad jos la pămînt scriind-mi o mîna, iar calul apucînd razna nu știu ce s'a mai făcut. După o jumătate de ceas de leșin, mă scol de jos și abia mătăhîind plec către casă cu mîna umflată și fără cal; unde dau peste tata, care tocmai venise cu noua gazdă ce mi-o găsisse, ca să mă dea în primire. Când a aflat de această ispravă ce făcusem, a oftat și el sătul din bierile inimii și a tăcut de frică, ca să nu sperie pe moș Vasile, singurul om din sat, care se oferise să mă ia în cuartir.

Adoua-și m'am instalat la moș Vasile, și după ce a toemit tata o babă, să mă oblojască la mîna și pardon pe unde eram pansat, mi-a mai făcut un milion de recomandări, și un car de morală și a plecat; iar eu i-am sărutat mîna făgăduindu-i cu jurămint că am să mă fac băiat cuminte.

Asta numai până a plecat, o'apoi tot ce știam eu am făcut.

Moș Vasile era un sătean cuprins; avea o vie bună, casă nouă, vite multe și opt copii din cari mai mare ca toți era o fată, Măriuța foarte frumușică și șglobie. De la Măriuța am învățat eu, să șed cu fetele ca la țară. Și iacă cum m'a învățat: ea se lungea pe o rină în mijlocul saivanului punîndu-mă și pe mine tot în această poziție lângă densa. Mă învăța să-ți iu mîna stîngă sub mine, iar stînga mea s'o dașu pe sub gâtul ei și s'o apuc de mîna drăpă. Drăpă mea rămînd liberă, iar Măriuța încătușată bine o pișcam de unde vrem, și o sărutam până ce obosiam, căci la vîrsta la care eram eu atunci (de 10 ani, iar Măriuța de 20) o săruta era pentru mine o mare ostentă. Să se facă acuma așa chilipir și lasă pe mine de-oîu mai osteni.

(Va urma)

Colector

INFORMAȚIUNI

D-nul I. Nenițescu, prefect de Tulcea, va pleca după săptămîna aceasta în concediu pentru 40 zile. Pe timpul absenței lucrările se vor gira de d-l G. Cernescu, directorul Prefecturii. Totuși d. Nenițescu, va veni din când în când prin Tulcea în acest interval pentru a se interesa de mersul nouilor lucrări „Calea Gloria” și „Monumentul comemorativ.”

Suntem informați că și d. Luca Ionescu, prefect de Constanța, pleacă în concediu tot pentru 40 zile, delegînd cu girarea serviciului pe d. Manolescu-Sideri, directorul prefecturii.

La 1 Septembrie viitor se va pune în aplicare noul regulament al școlilor primare urbane și rurale.

În ziua de 8 Iulie, d-l inginer Virgolic, a fixat pe virful colnicului „Hora-Tepe” axa pe care s'a și început construirea pedestalului monumentului comemorativ.

N. Iordănescu, vechiul controlor fiscal în administrația financiară a județului nostru, a încetat din viață în urma unei bôle incurabile de care suferea de mai mulți ani.

Luni 13 Iulie, reprezentanții județului Tulcea pentru participarea României la expoziția din Paris, au plecat la București pentru a lua parte la desbaterile comisiei generale instituite în acest scop.

Aflăm că s'au trimis deja 25,000 lei de prefectură pentru plata liniilor telefonice ce va începe să se instaleze în toate comunele din județul Tulcea.

De cât-va timp, așa dîiul doctor Rus excursioniză mereu la Sulina pentru niște treburi ale sale, pe care la timp le vom da pe față.

Până atunci ne prindem rămăgag că individul va confecționa pentru Dreptatea, Adevărul, Lumea Nouă și Evenimentul articole prin cari, spre a se arăta victimă a persecuțiilor neîndurate ale prefecturii, și va anunța strămutarea sa definitivă la Sulina, ca unul care nu ar mai fi putînd trăi la Tulcea. Când va avea și obrăznicia acesta fi vom da cuvenita labă peste bot, arătînd de ce la Sulina de acum și nu la Tulcea; și ce la Sulina și nu mai mult la Tulcea...

D-l prefect I. Nenițescu s'a reîntors din București Marți 9 Iulie curent, unde s'a interesat spre a se lua definitiv hotărîrea inaugurării Monumentului comemorativ, și spre a se vota de consiliul Casei de depuneri și consemnațiuni suma necesară cu care va împrumuta orașul Tulcea pentru terminarea „Calei Gloria.”

Din suma de 64,000 lei costul monumentului, aflăm că 40,000 lei au și fost deja vîrșăți, d-lui G. Vasilescu, strînși din donații, batură etc. Mai sunt de plată 24,000 lei, sumă care de alt-fel se crede că s'a complectat deja din listele de subscripții și carnetele distribuite în totă țara. Ne putem fîli cu această ocazie că plasa Babadag va contribui în total cu cel puțin 60,000 la ridicarea acestui monument. Meritul revine firește în mare parte și d-lui subprefect Florescu, pentru-că a depus un deosebit interes la strîngerea acestui fond într'un mod cinstit și binevoitor. Numai de la un bal cu tombola lui s'au strîns pe iarnă 3,000 lei.

D-l George Cernescu, directorul prefecturii Tulcea, cu familia a stat câte-va zile în Babadag, în virtutea unei permisiuni acordată de d. Nenițescu, prefectul județului. Pe timpul absenței a fost înărcinat cu girarea directoratului d-l Gh. Ionescu-Sterea, șeful de birou al Prefecturii.

Comitetul instituit pentru ridicarea Monumentului comemorativ, rîgă pe toți d-nii cari au primit liste de subscripție pentru acest monument, să le restituie cu rezultatul subscrierilor.

Rugăm pe toate zîarele din țară a reproduce acest apel, pentru că asemenea liste au fost distribuite în totă țară.

La 13 Iulie cu vaporul de război „România” a plecat batalionul de Plocești care se afla în Tulcea încă de astă primăvară pentru instrucție. Batalionul se reîntorce la regimentul său de Plocești. După câte-va zile va sosi batalionul reg. 33 de Tulcea, care a fost dus de astă primăvară la Plocești.

Batalionul a fost condus până la vapor cu muzica militară. D-l colonel Dancov și toți ofițerii reg. 33 de Tulcea au petrecut pe colegii lor până la vapor. S'a ridicat tuaste și s'a consumat un butoiu de bere. Soldații cântau și strigau ura.

—x—

La 10 Iulie c. orele 5 p. m., s'a prezentat la poliția de Tulcea individul Iani Harnoski, spre a reclama că a fost bătut de fiul său Feodor Harnoski din str. Bachus No. 53. Constatându-se bătaia pacientul a fost trimis la spital, iar inculpatul refuzând a da explicații asupra faptelor, abia a fost dus la comisie spre a-l se lua interogatoriu.

—x—

În ziua de 13 c., d-l prefect Ion Nenitescu, însoțit de d-nul comandant al vaporilor de război române aflătoare în port, de d. primar al orașului, de inginerul județului, de d. supleant Mateescu-Buzău și alte câte-va persoane, au vizitat lucrările ce deja s'au început pentru așezarea pedestalului monumentului. Fotografatul Naighel a luat 2 vederi cu această ocazie.

—x—

Baboianu s'a mutat la Sarica. La casă s'a pus un drapel. Când drapelul este ridicat sus e semn că d. Baboianu este acasă, când nu este drapelul sus este absent de acasă.

—x—

În ziua de 7 Iulie curent, pe la orele 2 p. m., 4 lucrători mineri de la cariera Iacob-Deal, pendinte de primăria Turcoaia, pe când puneau foc cu praf de pușcă la o mină spre a o distruge, s'au ars pe mâini și pe față. Contuziunile și arsurile nu sunt tocmai grave. Pacienții au fost transportați în cura spitalului Macin.

—x—

Până acum s'au stabilit 16 familii străine în orașul Babadag pentru sezonul băilor; în numărul viitor vom da și numele acestor familii.

—x—

D-l locot. V. Pantazi a fost numit căpitan al portului Tulcea în locul d-lui locot. Mărginenu care trece ca comandant al portului Isaccea.

—x—

Anunțăm spre cunoștința tuturor că pentru orașul Tulcea ziarul „Centrul Dobrogei” are ca reprezentant, în ce privește afacerile bănești și de administrație, pe d-nul Ștefan Ionescu (pălărier).

Prin urmare ori-ce cereri de abonamente, de publicații, de inserțiuni și reclame din acel oraș sau din apropiere se vor adresa direct d-nsale, care este autorizat de administrația ziarului a elibera chitanța din registrele speciale ce l-ia încredințat.

—x—

Un supus străin din orașul Babadag, anume Aganian, călcând cu velocipedul un copil de 5 ani, a fost dus de gardistul din post la poliție pentru a l-și dresa actele. Acest fapt, care de alt-fel se întâmplă în toate orașele din România fără să surprindă pe nimeni, la noi a fost de ajuns pentru a alarma pe toți năstărlii în contra d-lui subprefect Florescu. Individul sus-fel încurajat a reclamat la toți miniștrii și la toți procurorii că a fost arestat ilegal(?) și bătut și jefuit de poliția de Babadag din ordinul subprefectului. Ne prindem că nici armeanul Aganian care umblă înrmat cu pumnale și cu revolvere și cu pasaportul otoman în buzunar, nici dascălul care l'au învâțat cum să reclame, habar n'au ce va să zică „arestare ilegală” și când o arestare este legală sau ilegală.

Cât despre semnele pe care acest armean supus otoman — care a mers cu obrăznicia până acolo în cât să-l permită a bate într-o noapte la ușa unei prostituate din comuna Jurilofca în numele subprefectului — le are pe corp și cu care cu regret aflăm că a sedus pe un domn doctor din Tulcea pentru a l-și da certificat de bătaie, vrem să întrebăm pe acel domn doctor: pentru ce doctorii din Babadag nu l'au eliberat cu asemenea certificat? Să răspundem însă noi: Pentru-că cu puțin timp mai înainte de a cădea peste copilul în chestie tot acest armean fusese pensat la spitalul din Babadag în urma unei cădături și mai grave de pe velociped, cu care ocazie desechilibratul velocipedist și la mînte și la corp, găsise de cuvînt să spargă un geam cu capul, și deci pentru noi creștia din Babadag se înțelege rostul leziunilor de pe corpul individului destul de bine. Dar sunt unii cari vor să facă să se pe șireții să se proștii și se fac a nu înțelege.

Ne mirăm însă de un singur lucru: Noi știm că în noua condiție de comerț se prevăd orecari dispozițiuni penale în contra comercianților cari ajung la ușa de falit din cauza cheltuielilor exagerate. Dar sperăm că creditorii nu vor mai face atîta caz de acest individ pentru că și-a frînt gâtul cu velocipeaua.

—x—

În noaptea de 12—13 curent, ora 12 noaptea, consilierul Radu Matara, din comuna Turcoaia, plasa Macin, fiind pândit de flăcăul Ion Pandele, a fost lovit cu un ciomag în cap, la tâmpla dreaptă până a căzut jos în nesimțire. — Faptul se anchetează.

—x—

D-l D. I. Mateescu-Buzău, membru supleant al Tribunalului, s'a întors de câte-va zile de la Buzău, unde fusese pentru afaceri.

ROMÂNIA

PREFECTURA JUD. TULCEA

PUBLICAȚIUNE

No. 6437—9 Iulie 1898

În ziua de 7 August a. c., ora 4 p. m., se va ține licitație la această prefectură, prin oferte sigilate și în conformitatea dispozițiilor art. 68—79 din legea asupra contabilității publice, pentru darea în antrepriză a reparațiilor necesare a se face la localul spitalului rural Babadag, a căror valoare după devis este de lei 556.

Se publică despre acesta pentru cunoștința amatorilor cari, până în arătata zi și oră să-și depună ofertele lor sigilate însoțite de recepția casei de depuneri constatând consemnarea unei cauțiuni provisorie de 4 la sută din suma devisului; iar proiectul acestei lucrări se poate vedea în toate zilele și orele de lucru la biroul județian din prefectură.

No. 6467.—11 Iulie 1898

În ziua de 25 August a. c., orele 11 a. m. se va ține licitație publică la această prefectură, prin oferte sigilate și în conformitatea dispozițiilor art. 68—79 din legea asupra contabilității publice pentru darea prin antrepriză a construcției unui local de școală cu o sală de clasă și accesoriile în cântunul sf. Gheorghe, pendinte de comuna cu același nume, a cărei valoare după devis este de lei 16907 b. 65.

Se publică despre aceasta spre cunoștința amatorilor cari, până în arătata zi și oră să-și depună ofertele lor însoțite de recepția Casei de depuneri constatând consemnarea unei cauțiuni provisorie de 3 la sută din suma devisului, iar proiectul acestei lucrări se poate vedea în toate zilele și orele de lucru la biroul județian din prefectură.

No. 6572.—11 Iulie 1898

La licitațiunea ținută în ziua de 10 Iulie curent, pentru procurarea furagiului trebuitor cailor geandarmeriei rurale din acest județ, neprezentându-se nici un con-

curent s'a dispus a se ține o nouă licitațiune în ziua de 10 August a. c., ora 4 p. m., prin oferte sigilate și în conformitatea art. 68—79 din legea asupra contabilității publice.

Se publică acesta spre cunoștința amatorilor că ofertele trebuie să conțină prețul pe suta de kilograme fân, ovăz și paie, și să fie însoțite de recepția casei de depuneri constatând consemnarea unei garanții provisorie de 200 lei; iar condițiile stabilind calitatea furagiilor, cantitatea timpului și localitățile unde trebuie a se preda, se pot vedea în toate zilele și orele de lucru la biroul județian din prefectură.

Prefect, I. Nenitescu

Secretar, Gr. Sandu

Primăria comunei Caranasuf

Județul Tulcea

No. 489

În ziua de 20 Iulie curent, orele 10 a. m., se ține licitație în localul acestei primării, pentru vânzarea unui juncan cădat de pripas. Condițiile se pot vedea în ori-ce zi și oră în cancelaria acestui oficiu.

No. 488

În ziua de 6 Septembrie 1898, la ora 10 a. m., în oficiul acestei primării se va ține licitație pentru arendarea cărciumei proprietatea acestei comuni, pe un period de 3 ani, începător de la 1 Octombrie 1898, până la 30 Septembrie 1901.

Condițiile se pot vedea în ori-ce zi și oră în cancelaria acestui oficiu.

Poliția Orașului Babadag

No. 1245—15 Iulie 1898

Subscrierul conform mijlocirei d-lui Jude al Ocolului Babadag No. 5877 din 98, public spre cunoștința generală că în ziua de 26 Iulie a. c., urmând a se vinde prin licitație publică în piața acestui oraș, averea sequestrată de la debitorul Petrace Ivanciū din acest oraș, în pretențiunea creditorului Seba Eni Răduși, pentru suma de bani ce are a primi conform înscrisului autentificat de Onor. Jude de Ocol Babadag No. 197 din 96, investit cu formula executorie No. 39 din 98, și care se compune din 2 cai, dintre care unul la pâr murg deschis, căma în drépta, pin-tenog de ambele picioare d'înspoi, pete albe pe spinare, țintă în frunte; iar cel-lalt la pâr murg închis, căma în două părți, pete albe pe spinare, puțin țint în frunte, una pereche hamuri de pele complete usate, și una căruță cu osii de fer usate sistem Dobrogean.

Vânzarea se va efectua în arătata zi, începând după orele 10 a. m.

Prin urmare d-nii amatori se pot prezenta și concura la licitație cu banii gata.

SCHIȚA ISTORICĂ
ROMANILOR-MACEDONENI

Dacă am căuta cu câți-va secolii în urma celui al 17-lea și găsim vre-o rugăciune, sunt sigur că vom da pe cuvîntul peate, căci în multe localități a Epirului se aude peate, iar nu amartie, chiar și astăzi.

Căzând și imperiul roman din răsărit și înlocuit prin cel Byzantin, Românii din Moesia își strîngeau rîndurile spre Balcani, căci bizantinii puțin la număr cum erau lucrau din răspunerii să desnaționalizese pe Românii prin înșelăciune, dându-și numele de Romei, adică cetățenii romani. Românii nu erau așa de naivi să nu l-înțeleagă pe acești mincinoși pretingi Romani, de aceea se depărtau de la ei, cât mai mult în fundul Balcanilor.

Și acolo însă nu li se dedea pace, hărțuiri și despozați împovărându-i cu biruri grele, biruri cari erau peste puterile lor. Atunci Românii văzând că cușitul le-a ajuns la os, s'au decis a trimite o deputațiune alegând pe cel mai de frunte din-

tre ei: Petru și Asan, să mîrgă la împăratul Bizantin, să-l arate că nu mai pot suporta atîtea dări și să fie bun să li le ușureze. Împăratul în loc să le asculte plîngerea cea legitimă, insultă pe trimișii Romanilor.

Aceștia pentru moment au primit insulta în tăcere, în sufletul lor însă au jurat e răzbunare amară. Ajungînd la Balcani și arătînd conșanțalilor că nu numai că nu li se ușurează dările, dar și ei reprezentanții lor au fost palmuiți și insultați cum nu se poate mai rău.

Românii văzîndu-se loviți în demnitatea lor, cu toții, bărbați, femei și copii jură răzbunare și ca un singur om se ridică în contra imperiului Bizantin, bat armata imperială, sub conducerea celor doi frați Petru și Asan, coprinde întreaga peninsula Balcanică, pătrund chiar și până în Peloponez.

La aceste întreprinderi, Românii au fost ajutați și de Bulgari, de unde și imperiul a luat numele de Romano-Bulgar.

Cît timp a ținut dinastia Asanilor puterea Romano-Bulgarilor a ajuns la apogeu cum însă pe tronul Asanilor s'a pus împărăția de viață slavă, a pierit și puterea lor. Sub Dinastia Asanilor românii s'au

lăsat în totă peninsula Balcanică unde li găsim și astăzi.

De atunci și până în 1886, au servit grecilor prin răscolele și prin vitejia lor. Mulți din ei înconjurați de popore străine precum Grecii, Bulgarii și Turcii, și-au pierdut naționalitatea, ba chiar și religia. Grecii fiind puțin la număr căuta și caută chiar a grecisa pe fiii lui Aurolian și spre a l-atinge scopul a usat de toate mijlocele posibile licite și ilicite. Mai întâi s'au încercat să se arate în ochii Romanilor că și ei sunt Romani, calificându-se Romei; văzînd că prin acest mijloc nu pot reuși trădându-se prin limba lor cea pășerească. S'au încercat prin alt mijloc, prin care credeau că le va fi mai ușor a converti pe românii la grecisare, spre acest scop grecii prin lingușiri și diferite manopere au reușit a obține un herat de la vechii Sultanii, care herat dădea plenipotență grecilor să monopolizeze bisericile din întreaga Peninsula. Grecii odată stăpîni pe toate bisericile, bieții români de și nu înțelegeau nici o iotă la biserica, din limba lui Omer, erau nevoiți s'o asculte, căci n'aveau ce face, — Pe lângă bisericile Romanilor, dic Romanilor, căci de și se citea grecește, erau ridicate din sudorea lor, s'au lăsat și școlii,

cari școlii erau frecventate de copiii Romanilor și întreținute din fondurile lor oferite bene-vol.

Acest mijloc însă al grecilor de aban-tiquo și până la 1883 nu le-a dat rezultatul dorit, cu toate acestea însă nu s'au descurajat, ci din timp în timp născociau diferite metode pentru desnaționalizarea lor.

Au reușit în unele părți prin alt mijloc a grecisa o mare parte de Români. Și iată cum Pe la finele secolului al XVII-lea s'au răspândit din Muntele Athos o dróc de călugări greci în totă peninsula Balcanică propagandînd printre populația creștină și mai cu seamă printre Români, să vorbescă altă limbă, de cât cea grecească singura înțeleasă și vorbită de Dumnezeu, dacă ori-care om n'ar ști grecește la judecata de pe urmă nu va fi în stare să se prezinte înaintea lui Dumnezeu, nici nu va fi în stare a se apăra și astfel va fi trimis în focul cel vecinic. Dintre călugării răspândiți în peninsula cel mai fanatic și doșmanul nemului românesc a fost unu „Cosmas” care făcea minuni de șarlatanism.

(Va urma)